

**КОНФЕДЕРАЦИЯ
НА АВТОБУСНИТЕ
ПРЕВОЗВАЧИ**

CONFEDERATION OF BUS CARRIERS

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Бх. № 276 RD
Дата 22 Юни 2021

Адрес: гр. София, бул. „Княгиня Мария Луиза“ №100
Тел.: +359 898 617 897
Email: kap.bg@abv.bg

Изх.017/21.06.2021г.

**ДО КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

от Конфедерация на автобусните превозвачи,
представявана от Председателя-Магдалена
Кирилова Милтенова, с адрес: гр. София, бул.
„кн.Мария Луиза “ №100

СТАНОВИЩЕ

ОТНОСНО: Искане от Омбудсмана на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 143, ал. 1, изр. 2 от Закона за движение по пътищата и § 63 от Преходните и заключителни разпоредби от Закона за автомобилните превози.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

В качеството си на браншова организация, защитаваща правата и интересите на превозвачите, извършващи обществен превоз на пътници, в отговор на отправената ни покана за представяне на писмено правно мнение по предмета на конституционно дело №7/2021г., представяме нашето становище относно искането на Омбудсмана на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 143, ал. 1, изр. 2 от Закона за движение по пътищата и § 63 от Преходните и заключителни разпоредби от Закона за автомобилните превози.

Посочените правни норми уреждат правото на собственост върху дълготрайни материални активи, с които се извършва основна търговска дейност- автобуси /МПС кат.М2 и М3/ и товарни превозни средства/МПС кат.Н3/, с технически допустима маса над 12т. Поради това, не споделяме становището на Омбудсмана на Р България, че с така приетите текстове се засягат законни права и интереси на гражданите, а именно правото на собственост. Посочените превозни средства обикновените граждани не

биха могли да използват в ежедневието си, поради факта, че за тяхното управление, освен, че се изисква лиценз, се изисква и определена категория за водача –Д, Д1, С, С+Е.

Следва да се направи ясно разграничение между превозните средства, ползвани от гражданите в ежедневието им за лични нужди, и превозните средства - автобуси и камиони, които са предназначени за обществен транспорт на пътници и товари, в осъществяваната от тях търговска дейност. Регистрирането на превозни средства от категориите М2, М3 и N3 на името на физически лица, нерегистрирани като търговци или земеделски стопани, служеше за прикриване на нерегламентирана стопанска дейност. Тези превозни средства се използват за търговски цели, а в същото време, възможността да се регистрират на името на физически лица от една страна създава предпоставка за извършване на нерегламентирани превози, а от друга за злоупотреби с държавния бюджет. Голяма част от физическите лица, собственици на тези МПС, регистрират фирми, на които отдават превозните средства под наем и ги вписват в лиценз. Натрупват се задължения към държавния бюджет под формата на данъци и осигурителни вноски, които не се заплащат, регистрират се нови фирми, отново същите МПС се отдават под наем и по този начин се извършват редица злоупотреби, като НАП не може да събере съответните задължения, тъй като тези фирми нямат собственост, върху която да се наложи възбрана и държавата да удовлетвори вземанията си. Освен това, конституционният принцип на неприкосновеност на частната собственост не изключва правната възможност за ограничаването ѝ. Конституцията дори допуска при определени условия принудителното отчуждаване на собственост (чл. 17, ал. 5 от Конституцията).

В едно с изложеното по-горе, моля да вземете в предвид и следното: Съгласно чл. 9 от Правилника за организацията и дейността на омбудсмана, той има право да сезира Конституционния съд с искане за установяване на противоконституционност на закон, с който се нарушават права и свободи на гражданите, и предлага на органите по чл. 150, ал. 1 от Конституцията да сезират Конституционния съд, ако прецени, че се налага тълкуване на Конституцията или произнасяне за съответствие на сключените от Република България международни договори с Конституцията преди ратификацията им, както и за съответствие на законите с общопризнатите норми на международното право и с международните договори, по които България е страна. В конкретния случай, се оспорва конституционностьта на разпоредби, които уреждат търговска/стопанска дейност и имат за пряк адресат **лица осъществяващи търговска дейност, а не граждани в това им качество**. В случая не е налице пряко засягане на права и свободи на гражданите от оспорените разпоредби, като предпоставка за

допустимост на искането. Изискването за наличие на пряко противоречие на оспорената норма на закон със съответната конституционна разпоредба е трайно застъпено и в практиката на КС – Решение № 4 от 15.03.2007 г. по к. д. № 10 от 2006 г.; Решение № 11 от 3.07.2018 г. по к. д. № 8/2008 г.; Определение № 2 от 12.04.2016 г. по к. д. № 12 от 2015 г.; Определение №1 от 21.02.2019 г. по к. д. № 1/2019 г.

Предвид гореизложеното, считаме, че искането на Омбудсмана за установяване на противоконституционност на чл. 143, ал. 1, изр. 2 от Закона за движение по пътищата и § 63 от Преходните и заключителни разпоредби от Закона за автомобилните превози е **незаконосъобразно и нецелесъобразно:**

21.06.2021г.

Гр.София